

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.906 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERSIJP, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 23 maart 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 26 maart 2008.
2. Nadat verzoeker een vragenlijst heeft ingevuld en ondertekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 maart 2008 werd zijn dossier overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar hij werd gehoord op 13 mei 2008.
3. Op 5 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 juni 2008 aangetekend verzonden._

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van “de materiële motiveringsplicht, zoals onder meer vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”, voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een negatieve beslissing komt hoofdzakelijk op grond van 2 argumenten, namelijk dat hij in gebreke blijft zijn identiteit en zijn reisweg te bewijzen en hij er niet in slaagt zijn gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken en te vaag blijft omtrent de arrestatie van zijn vriend en zijn eigen situatie, en de andere verklaringen en/of motieven van verzoeker niet worden weerlegd of tegengesproken. Verzoeker onderneemt verder een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te verklaren.
2. Voor zover verzoeker naast de materiële motivering, ook de formele motivering geschonden acht, kan hij dit niet op ontvankelijke wijze doen vermits hij de motieven van de bestreden beslissing kent en er, zoals hierna blijkt, kritiek op uit.
3. Blijkens verzoekers verklaringen zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing is hij afkomstig van Nayrab, Syrië, volgde hij de lagere school en de voorbereidende school in zijn dorp tot de leeftijd van 15 jaar. De periode voor verzoeker naar de militaire dienst vertrok en het jaar daarna hielp hij zijn vader zijn gronden te bewerken en ergens in 2005 ging hij aan de slag in een bedrijf. Verzoeker had één vriend in het dorp die hij regelmatig frequenteerde en die, in tegenstelling tot verzoeker, zijn baccalaureaat afmaakte en verder ging studeren aan een instituut van de sharia in Aleppo. Hij behoorde tot een moslimorganisatie en via geruchten hoorde verzoeker dat hij werd opgepakt eind 2007. Eind februari 2008 zou de moekhabarat (veiligheidsdienst) verzoeker thuis zijn komen zoeken en verrichtten zij een huiszoeking. Verzoekers broer verwittigde hem op het werk en hierna nam verzoeker contact op met de echtgenoot van een nicht die voor de politieke veiligheid werkte en die suggereerde dat verzoekers vriend zijn naam had genoemd. Verzoeker werd bang dat hij zou worden gearresteerd, temeer daar zijn oudere broer veertien jaar werd gedetineerd voor ‘iets politieks’. Eind februari 2008 vertrok verzoeker naar Libanon en per boot arriveerde verzoeker in België op 23 maart 2008.
4. Gelet op het hoge gehalte aan onwaarschijnlijkheden in zijn verklaringen en het absolute gebrek aan bewijsstukken betreffende zijn vluchtrelaas en zijn reisroute werd verzoekers asielaanvraag geweigerd. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat verzoeker ter ondersteuning van zijn identiteit enkel zijn rijbewijs aanbiedt en geen reisbescheiden voorlegt zodat niet wordt aangetoond wanneer hij zijn land verliet noch wanneer hij in België aankwam, hij niet weet in welke haven hij aan boord stapte noch in welke haven hij aanmeerde, hij geen enkel gegeven kan vermelden over het paspoort dat er voor hem zou zijn geweest, hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of hij al dan niet een foto gaf en over de som die hij aan de smokkelaar moest betalen, hij weigert zijn identiteitskaart te laten opsturen met de uitleg dat hij zijn ouders niet in de problemen wil brengen, hetgeen wijst op een gebrek aan medewerking, hij geen enkel document of ander bewijsstuk neerlegt ter ondersteuning van zijn vluchtrelaas, van iemand die zich beroept op de religieuze activiteiten van zijn vriend om zijn eigen vervolging op te baseren, verwacht mag worden dat hij daaromtrent en omtrent diens familiale toestand enige verduidelijking kan verschaffen, hij onaanvaardbaar vaag blijft omtrent de arrestatie van zijn vriend, en verzoeker niet weet waarvan hij zelf beschuldigd wordt.

5. Waar verzoeker stelt dat hij door het voorleggen van zijn rijbewijs een sluitend bewijs heeft geleverd van zijn identiteit, merkt de Raad op dat dit argument niets wijzigt aan de vaststellingen dat hij geen reisbescheiden heeft neergelegd, hij weinig of geen informatie heeft gegeven met betrekking tot zijn reisweg en hij incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot het paspoort dat er voor hem zou zijn geweest. Verzoeker onderneemt een poging om zijn manifest gebrek aan reisbescheiden en kennis over zijn reisweg/paspoort te vergoelijken door te wijzen op het feit dat hij Libanon niet goed kent, hij vermoedt aan boord te zijn gegaan in Tripoli doch dit niet met zekerheid kan stellen omdat hij deze stad niet kent, hij 's nachts aan boord ging en hij geen horloge had zodat zijn tijdsbesef niet optimaal was en bij binnenkomst de naam van de haven niet steeds wordt vermeld, en zijn enige bekommernis erin bestond het land zo snel mogelijk te verlaten zodat het bedrag dat hij moest betalen voor een paspoort hem niet veel uitmaakte, hij uit een familie komt die financieel goed af is, hij de som niet zelf betaalde en de verwarring omtrent het bedrag mede is ontstaan door het feit dat hij een fout maakte bij de omzetting van lires naar dollars. De Raad is van oordeel dat verzoekers argumenten niet ernstig zijn vermits van een kandidaat-vluchteling kan verwacht worden, gelet op het belang voor hem, dat hij precies weet waar vandaan en wanneer hij zal vertrekken, in welk land hij zal terecht komen en hij voldoende kennis heeft over de documenten, in casu een paspoort, dat hij bij een eventuele controle zal moeten gebruiken. Verzoekers gebrek aan nuttige toelichting over zijn reisweg en het gebruikte paspoort wijzen wel degelijk op een gebrek aan medewerking aan het onderzoek van zijn asielaanvraag. De Raad wijst erop dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, immers mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De tegenstrijdige verklaring met betrekking tot het al dan niet afgeven van een foto aan de smokkelaar wordt niet betwist en vindt steun in het administratief dossier. Wat betreft de tegenstrijdige verklaring met betrekking tot de prijs die verzoeker beweert te hebben betaald aan de smokkelaar wijst de Raad erop dat ook deze tegenstrijdigheid steun vindt in het administratief dossier en niet in het mits wordt weerlegd door verzoekers argumenten.
6. Zo verzoeker stelt dat hij de volledige naam van zijn vriend heeft gegeven en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inlichtingen omtrent deze persoon had kunnen inwinnen, tevens omtrent de feiten die hem ten laste worden gelegd en de feiten die verzoeker zelf inroept, wijst de Raad erop dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling berust die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en dat mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.
7. De Raad is van oordeel dat verzoeker wel degelijk in staat moet zijn toelichtingen te verschaffen over de familie van zijn vriend en dat, voor zover al enig geloof kan gehecht worden aan de bewering dat zijn vriend gearresteerd werd, hij redelijkerwijs meer precieze informatie moet kunnen verschaffen over de arrestatie van zijn vriend

en de redenen van zijn arrestatie. Dit klemmt des te meer nu verzoeker voorhoudt dat zijn eigen vrees voor vervolging en zijn vlucht rechtstreeks in verband staan met de arrestatie van zijn vriend en het feit dat verzoeker geboren en getogen is in het dorp waarvan hij beweert dat bijna heel het dorp familie is van zijn vriend, zij bijna burens waren (drie minuten te voet), dezelfde school frequenteerden en hij regelmatig zijn vriend thuis bezocht. Verzoekers argumenten en blote beweringen, met name dat meisjes en jongens strikt gescheiden leven, hij niet politiek actief is en hij de ouders van zijn vriend niet kende, wat overigens gelet op zijn verklaringen totaal ongeloofwaardig is, vermogen niet de pertinente motivering dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

8. Ook met betrekking tot zijn eigen vrees voor vervolging stelt de Raad vast dat verzoeker weinig of geen nuttige informatie kan verschaffen. Zo weet hij niet welke veiligheidsdienst hem kwam zoeken en een huiszoeking verrichtte en is hij niet op de hoogte van een concrete aanklacht. De blote beweringen dat zijn schoonbroer (tijdens de verklaringen bij het CGVS de echtgenoot van een nicht) te weten is gekomen dat zijn vriend zijn naam heeft genoemd en hij zich nog al te goed herinnert dat zijn broer zonder enige reden 14 jaar gevangen heeft gezeten, kunnen bezwaarlijk als een bewijs worden gezien dat verzoeker wordt vervolgd of gevisereerd door zijn autoriteiten. Tot slot wijst de Raad erop dat naast het gebrek aan reisbescheiden, verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van de beweerde arrestatie van zijn vriend noch van het feit dat hij zelf zou worden vervolgd, noch van de detentie gedurende 14 jaar van zijn broer.
9. Waar verzoeker verwijst naar een artikel (Freedom House) merkt de Raad op dat het louter gaat om een algemene verwijzing naar de volgens verzoeker bestaande situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker betreft deze niet op zijn individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854). Deze rapporten volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond.
10. Gelet op het voorgaande, waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas en de beweerde vervolgingsfeiten, kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder kan ook de verwijzing naar een algemeen rapport betreffende de situatie in het land van herkomst niet volstaan om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 oktober 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.